

EL DIARI D'UNA PUÇA

DANI SOLANA

Dia 1 - Maig de 1347

Hola, em dic *Xenopsylla cheopis*, però em pots dir Xen, totes les meves amigues puces em diuen així, ja que el meu nom és una mica llarg i difícil de dir. Soc una puça, i com ja sabràs perquè t'ho hauran explicat en l'escola o l'institut, m'alimento de la sang dels animals. Les meves amigues i jo som guapes, encara que alguns ens diuen que som lletges, tenim 6 potes i som molt petites. Ara mateix estic vivint en una rata que vivia entre els mogols. No sé si la història és certa però diuen que els mogols van entrar en guerra amb els genovesos, però van poder fugir ràpidament en vaixells, per això estic aquí. Es veu que la rata on visc va fugir amb ells.

Jo normalment m'alimento de rates, però algunes vegades he viscut en ratolins, però la sang se'ls acaba molt ràpid, així que prefereixo les rates. Jo soc nòmada, perquè les meves cases no duren eternament, però mentres pugui trobar un altre habitatge ja estic contenta. A veure, estic contenta, però sobretot estic viva. Si no aconseguixo trobar un animal per alimentar-me de la seva sang moriré en poques hores. Més val que aquest vaixell arribi a la costa ràpid o jo no sé què faré...

Dia 2

Segueixo viva per molt poc, quan estava en el vaixell genovès la meva rata va morir després de 5 dies i no trobava cap lloc on viure i alimentar-me. Després de minuts de patiment, vaig tenir una idea, ocupar als humans!

Resulta que duraven una mica més que les rates, no em podia creure com no m'ho havia plantejat abans això d'alimentar-me dels humans. Vam arribar a la costa al cap de 2 dies, les meves amigues puces, a qui els hi vaig dir el descobriment que havia fet, em van dir que havíem arribat a Europa, però jo no havia sentit parlar mai d'aquell lloc.

L'humà va començar a sentir-se malament al cap de 2 hores d'haver-li ocupat, però no sabia per què. Més tard li van començar a sortir uns bubons molt rars per tot el cos, fins que va morir i vaig haver de buscar una altra casa.

Ara estic en un humà, qui està dormint, després d'haver ocupat 7. Jo no entenia res, ja que a cada humà que ocupava li surtien uns bubons per tot el cos, però no li vaig donar molta importància.

Dia 3

Hola un altre cop,
Ara estic a Londres, ja que el meu humà va viatjar fins allà per visitar la seva família. Després de 2 hores tota la seva família estava malalta, però tampoc li vaig donar molta importància. Quan va morir el meu humà, tota la seva família va morir també. Llavors vaig mirar de buscar un altre humà, però no hi havia ningú. Pensava que vindrien metges i policies a buscar els cossos dels humans que hi havia allà, però no van venir. Va passar una hora i no venia ningú, vaig començar a sentir-me malament. Estava desesperada, com no podia venir ningú a buscar els cossos morts? No entenia res. De sobte, va començar a haver foc als carrers, no es veia res més, només foc. Després d'uns minuts van entrar a la casa on estava. Pensava que venien a buscar els cossos per enterrar-los al cementiri amb el que quedava de la seva família plorant al costat de les seves tombes. Si hagués passat això, jo no estaria intentant esquivar flames ara mateix. Van venir amb un llançaflames a cremar els cossos, i jo estava allà.